

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, reprezentat de Oxana Reaboi,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Lidia Stan împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Inspectoratului de Poliție Bălți al IGP al MAI al RM și Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova și Ciprian Vladimirov, cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor poliției,

împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți,

*(Dosarul nr. 2ra-878/23
nr. PIGD 2-21152277-01-2ra-23062023)*

Argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în vigoare până la 01 septembrie 2023).

Judecătoria Bălți, sediul Central – jud. A. Roșca
Curtea de Apel Bălți – jud. A. Garbuz, I. Grosu, A. Ciobanu

17 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, reprezentat de Oxana Reaboi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 14 octombrie 2021, Lidia Stan a depus cerere de chemare în judecată, completată prin cererea din 22 februarie 2022, împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (în continuare IGP al MAI al RM), Inspectoratului de Poliție Bălți al IGP al MAI al RM (în continuare IP Bălți al IGP al MAI al RM) și Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor poliției (vol. I, f.d. 2, 87 recto-verso).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că, la 12 noiembrie 2019, agentul constatator din cadrul IP Bălți, Ciprian Vladimirov, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în baza art. 354 din Codul contravențional, pe faptul că, Lidia Stan, la 25 octombrie 2019, în jurul orei 17:50, în rezultatul unui conflict în scara blocului locativ din str. 1 Mai, 7,,A”, s-a exprimat cu cuvinte necenzurate în adresa Danielei Rotari și a lovit-o cu un coș de rufe în regiunea capului, provocându-i dureri fizice.

3. Reclamanta a indicat că, prin decizia agentului constatator din cadrul IP Bălți, Ciprian Vladimirov, din aceeași dată, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 354 din Codul contravențional, în privința Lidiei Stan a fost aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 30 u.c., ceea ce constituie 1 500 MDL.

4. Ulterior, prin hotărârea din 17 februarie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, menținută prin decizia din 06 aprilie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a admis contestația depusă de Lidia Stan, din alte motive decât cele invocate și s-a declarat nul procesul-verbal cu privire la contravenție din 12 noiembrie 2019, întocmit de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Ciprian Vladimirov în privința Lidiei Stan în baza art. 354 din Codul contravențional, din motivul neconsemnării în procesul-

verbal a datelor și faptelor indicate la art. 443 alin. (6) din Codul contravențional. Totodată, s-a anulat decizia de sancționare aplicată de agentul constatator din cadrul IP Bălți, Ciprian Vladimirov, din 12 noiembrie 2019, adoptată în privința Lidiei Stan în baza art. 354 din Codul contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

5. Reclamanta a considerat că ilegal a fost atrasă la răspundere contravențională, pentru o faptă care nu a avut loc. În urma acestor acuzații neîntemeiate și false, a fost discreditată în fața vecinilor, unii din ei și ignorând-o.

6. Deopotrivă, reclamanta a menționat că, a fost nevoită să se adreseze la un avocat pentru asistență juridică, iar în consecință a suportat și cheltuieli suplimentare pentru întocmirea contestației și reprezentarea intereselor sale în fața judecătoriei și a curții de apel.

7. Reclamanta Lidia Stan a considerat că, în temeiul Legii nr. 1545/1998 și a art. 383, art. 384 și art. 441 din Codul contravențional, dar și a art. 2036 și 2037 din Codul civil, urmează să-i fie compensat prejudiciul material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale agentului constatator din cadrul IP Bălți, Ciprian Vladimirov.

8. Reclamanta Lidia Stan a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea în mod solidar din contul IGP al MAI al RM, din contul IP Bălți al MAI al RM și din contul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în beneficiul său a compensației pentru prejudiciul moral în mărime de 1 000 000 USD (vol. I, f.d. 87-88 recto-verso).

ASPECTE DE PROCEDURĂ

9. Prin încheierea din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-au atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova (vol. I, f.d. 9).

10. Prin încheierea protocolară din 15 octombrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a atras Ciprian Vladimirov în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâților (vol. I, f.d. 56 recto-verso).

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 27 mai 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a admis parțial acțiunea depusă de Lidia Stan și s-a încasat din contul IGP al MAI al RM în beneficiul acesteia suma de 1 000 MDL, cu titlu de reparare a prejudiciului moral. În rest, acțiunea s-a respins (vol. I, f.d. 121, 126-131 recto-verso).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 07 iunie 2022, IGP al MAI al RM, reprezentat de Oxana Reaboi, a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 27 mai 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central (vol. I, f.d. 123-124), iar la 24 octombrie 2022 a depus cererea de apel motivată (vol. I, f.d. 140-150).

13. La 14 iunie 2022, Lidia Stan și reprezentantul acesteia, avocatul Dragoș Grosu, au depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii din 27 mai 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central (vol. I, f.d. 125 recto-verso), iar la 24 octombrie 2024 avocatul Dragoș Grosu a depus cererea de apel motivată (vol. I, f.d. 172-173 recto-verso).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți s-au respins apelurile declarate de IGP al MAI al RM și de Lidia Stan și reprezentantul acesteia, avocatul Dragoș Grosu, fiind menținută hotărârea din 27 mai 2022 a Judecătoriei Bălți, sediul Central (vol. I, f.d. 205, 206-212).

15. În consolidarea soluției, instanța de apel a reținut că, din sensul normelor art. 383 alin. (3), art. 384 alin. (1) lit. u), alin. (3¹) lit. u) și art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional are dreptul de a cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat, în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

16. Instanța de apel a remarcat că, odată ce instanța de judecată a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție, Lidia Stan este în drept să pretindă repararea prejudiciului moral, prin prisma art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional.

17. Curtea de Apel Bălți nu a reținut argumentul IGP al MAI al RM, precum că, în speță, nu există temei de a pretinde repararea prejudiciului moral suferit, or, în temeiul art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, însăși încetarea procesului contravențional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul. Or, persoana lezată într-un drept al său sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat.

18. La fel, nu s-a putut reține argumentul precum că IGP al MAI al RM nu este pârâțul corespunzător, or, conform art. 13 alin. (1) Legea nr. 1545/1998, prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe.

19. Iar, conform Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012 și a Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, Inspectoratul reprezintă unitatea centrală de administrare și control al Poliției, cu statut de persoană juridică de drept public, având competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, are sediul în municipiul Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit. Totodată, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne are în subordinea sa subdiviziuni specializate și subdiviziuni teritoriale.

20. Astfel, Curtea de Apel Bălți a ajuns la concluzia că, IP Bălți este subdiviziune a IGP al MAI al RM, iar compensația prejudiciului moral urmează a fi încasată anume de la IGP al MAI al RM, care are statut de persoană juridică cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

21. În privința cuantumului prejudiciului moral, instanța de apel a notat că, reieșind din circumstanțele cauzei, având în vedere caracterul și gradul de gravitate al încălcărilor admise, de natura drepturilor personale lezate și locul acestora în sistemul de valori ale persoanelor, de caracterul și gradul suferințelor psihice, suma de 1 000 MDL constituie o sumă echitabilă și suficientă pentru compensarea prejudiciului moral suferit de către Lidia Stan, având în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzate reclamantei. Iar, suma pretinsă de 1 000 000 USD este vădit disproporțională și excesivă în raport cu criteriile stabilite și principiul general al echității.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 07 iunie 2023, Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, reprezentat de Oxana Reaboi, a depus prin intermediul poștei electronice și a oficiului poștal cerere de recurs, în temeiul art. 432 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură civilă, împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei recurate și a

hotărârii din 27 mai 2022 a Judecătorei Bălți, sediul Central, cu pronunțarea unei decizii noi de respingere integrală a pretențiilor Lidiei Stan, ca fiind nefondate și neîntemeiate (vol. II, f.d. 1, 2-7, 32-42, 86).

ARGUMENTELE RECURSULUI

23. În motivarea recursului, IGP al MAI al RM, reprezentat de Oxana Reaboi, în esență, a reiterat circumstanțe de fapt și de drept similare celor expuse în referința depusă pe marginea cererii de chemare în judecată și în cererea de apel, suplimentar invocând că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului (art. 432 alin. (2) lit. c) și d) din Codul de procedură civilă).

24. Recurentul a considerat greșită concluzia instanțelor ierarhic inferioare referitor la angajarea răspunderii statului în temeiul Legii nr. 1545/1998, or, în condițiile speței, nu este întrunită nici o condiție din cele prevăzute la art. 6 din această Lege. Iar, art. 10 din Legea nr. 1545/1998 prevede expres că dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea și în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.

25. Totodată, prin prisma art. 384 alin. (2) lit. u) din Codul contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate sau să soluționeze cauza contravențională. Astfel, pentru antrenarea unei astfel de răspunderi a autorității competente să soluționeze cauza contravențională este necesar ca acțiunile să fie ilicite. La caz, însă, prin hotărârea instanței de judecată de anulare a procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constator nu au fost constatate acțiuni nelegitime ale autorității competente să soluționeze cauza contravențională.

26. Recurentul a menționat că, reclamanta nu a administrat probe care ar demonstra că au fost încălcate legalitatea procesului contravențional și drepturile omului. La fel, în speță nu există nicio hotărâre definitivă prin care intimata Lidia Stan să fi fost declarată nevinovată, or, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost declarat nul pe motive de procedură. Drept consecință, se prezumă că nu există fapta ilicită din partea organelor poliției, iar în concluzie nu poate surveni nici răspunderea autorității, în momentul în care legitimitatea acțiunilor acestora nu au fost examinate de către instanța de judecată.

27. Recurentul a notat că, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție constituie o modalitate legală de desfășurare a procesului contravențional, iar întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și recunoașterea persoanei în calitate de contravenient sunt măsuri procesuale ce țin de procesul contravențional, care nu încalcă în esență drepturile persoanei și nu cauzează prejudicii, dacă nu sunt definitive și dacă nu prejudiciază iremediabil drepturile persoanei în privința căreia se întocmește procesul-verbal cu privire la contravenție.

28. Astfel, pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat în urma acțiunilor organelor poliției sunt necesare întrunirea unor condiții speciale, care în speță nu se atestă.

29. Succesiv, recurentul a atras atenția că, în speță, intimății i-a fost aplicată amendă contravențională de către agentul constatator, iar instanța de judecată a anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, încetând procesul contravențional pornit în privința Lidiei Stan. În context, art. 3 lit. d) din Legea nr. 1545/1998 statuează expres că, repararea prejudiciilor poate fi realizată doar dacă amenda contravențională a fost aplicată de instanța de judecată.

30. Așa, recurentul a considerat că, în speță, acțiunile agentului constatator nu fac parte din sfera de aplicare a acțiunilor ilicite comise în cadrul procesului contravențional prevăzute de Legea nr. 1545/1998.

31. Mai mult ca atât, art. 1 din Legea nr. 1545/1998 determină subiecții faptului ilicit ce atrage răspunderea statului în baza acestei Legi. Astfel, răspunderea patrimonială a statului pentru repararea prejudiciului material și moral poate surveni doar în cazul cauzării acestui prejudiciu prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Agenții constatori care fac parte din organele de menținere a ordinii publice nu sunt subiecți ai acestui raport juridic.

32. Deopotrivă, recurentul a invocat că, instanța de apel nu a audiat în cadrul ședinței de judecată agentul constatator Ciprian Vladimirov, care are calitatea procesuală de intervenientul accesoriu. Respectiv, instanța de apel nu elucidat și constatat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, iar în consecință nu a dat o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele a probelor prezentate.

33. Finalmente, recurentul menționat că, pe cauze similare au fost pronunțate hotărâri judecătorești prin care pretențiile reclamantilor înaintate față de IGP al MAI al RM au fost respinse ca fiind nefondate, făcând referire în acest sens la soluțiile

Curții Supreme de Justiție în dosarele nr. 2ra-337/21 (Victor Sigutkin), nr. 2ra-1723/19 (Dumitru Cazacu) și nr. 2ra-1306/22 (Ludmila Bobeico).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate rezultă că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi

35. Procedura de admisibilitate a recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, reprezentat de Oxana Reaboi, împotriva deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023

36. Art. 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

37. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.”

38. Art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la momentul depunerii recursului):

„(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
 - d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.
- (3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:
- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
 - b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
 - c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
 - d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
 - e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
 - f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- (4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.
- (5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.”

39. Art. 433 din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.”

40. Art. 440 din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

41. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, potrivit extrasului din e-mailul Zimbra cu adresa

„inna.oinegra@justice.md”, copia deciziei din 09 februarie 2023 a Curții de Apel Bălți a fost notificată în mod electronic reprezentantului recurentului IGP al MAI al RM, Oxanei Reaboi, la 11 aprilie 2023 (vol. I, f.d. 216 verso). În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 07 iunie 2023 (vol. II, f.d. 1, 86).

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Completul de judecată atestă că, în condițiile speței, motivele de casare invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Bălți și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, reprezentat de Oxana Reaboi, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în referința depusă pe marginea cererii de chemare în judecată și în cererea de apel, cărora le-au fost date aprecieri în mod corespunzător de către Curtea de apel. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului

recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

47. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

48. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

49. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Bălți și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Bălți, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

51. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder contra Regatului Unit, § 38; Stanev contra Bulgariei (MC), § 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo contra Italiei, § 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services contra Franței, § 45).

52. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten contra Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers contra Suediei, 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

53. În circumstanțele menționate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, reprezentat de Oxana Reaboi.

54. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, reprezentat de Oxana Reaboi.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni